

Лос-Аджайні

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 171 (1421) • Вівторок, 17 вересня 1996 року • Ціна договірна

"НА-ГОРА" - ВУГІЛЯ, А НЕ СТРАЙКИ

Вибудувати закладені колегії Міністерства вугільної промисловості України. Страйки шахтарів поставили вугледобувну галузь на грань катастрофи. І лише енергійні заходи уряду змогли поступово нормалізувати становище. Із передбачених Державним бюджетом на 1996 рік 136 тис. крб. на розвиток і підтримку вугільних підприємств уже виділено 80,5 тис. крб., які майже повністю використано на погашення заборгованості по зарплатній платі. Тільки за останній тиждень у вугільну промисловість спрямовано 8 тис. крб. бюджетних коштів. Проте ситуація ще залишається складною.

У центрі уваги членів колегії стояли постанови Кабінету міністрів України, прийняті 12 вересня, — «Про забезпечення своєчасних розрахунків споживачів за вугілля та вугільну продукцію і поліпшення фінансового становища вугільних підприємств» і «Про доповіді законів щодо структурної перебудови вугільної промисловості та поліпшення соціально-економічної ситуації у шахтарських регіонах». Перший віце-прем'єр-міністр України Василь Дурнінцев, який взяв участь у засіданні, зазначив, що держава чітко виконує свої зобов'язання перед гірниками. Він піддав критичній оцінці роботи міністерства і зажадав від нового міністра галузі — Юрія Рунцова, який рідущих заходів для поліпшення оперативності роботи всіх ланок апарату.

Колегія, як повідомля Укрінформ, схвалила звернення урядової комісії, Міністерству України і галузевих профспілок до шахтарів, усіх працівників вугільної промисловості, в якій закликається не піддаватися провокаційним закликам до крайніх форм тиску на державні органи, а зосередити зусилля на збільшенні вугледобутку.

Дискусії скінчилися. Побачимося?

Учора відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з президентом Північно-західної Асамблеї Карстеном Фойтом. Під час розмови Олександр Мороз зазначив, що подібні зустрічі представників парламентських і міжпарламентських структур надзвичайно корисні. «Особливо тепер, — сказав він, — коли потрібно вирішити багато питань щодо європейської безпеки. Я вважаю, що наш ініціатива з проведення в Києві семінару «Регіональна безпека і стабільність» надзвичайно слушна. Про це свідчать активні дискусії, які відбулися». Співрозмовники зійшлися на думці, що такі заходи варто проводити найімаїм раз на рік.

Учора Карстен Фойт мав розмову з постійних комісій Верховної Ради — з питань оборони та державної безпеки, у закордонних справах та зв'язках з СНД. Гостя цікавила, звичайно, позиції українських парламентарів щодо розширення НАТО. Він мав змогу почути міркування депутатів різних політичних орієнтацій, і дискусії на задану тему були, за його словами, надзвичайно жвавими.

Парламентська хроніка

Автомобіль не розкיש..., якщо продаєш його один раз Денне засідання 13 вересня

Голова державної податкової адміністрації Віталій Ільїн виніс на розгляд депутатів проект Закону України «Про внесення змін до статті 2 Декрету Кабінету міністрів України від 17 березня 1993 року № 24 «Про податок на промисел». Суть доповнень, роз'яснив доповідач, полягає у неможливості законодавчого врегулювання зальпачення громадян від сплати податку на промисел при продажу ними власного автомобіля, якщо він реалізується одноразово протягом року. Згідно з попередньою постановою податки та купівельні патенти мають лише ті, хто займається підприємницькою діяльністю з реалізації автомобілів.

(Закінчення на 2-й стор.)

Нарада з головами постійних комісій

Вібулася чергова нарада Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з головами постійних комісій. Було розглянуто розклад засідань Верховної Ради 17-20 вересня. Учасники наради зосередили увагу на законопроектах, прийнятих «яких допускає врегулювати економічні, політичні, соціальні аспекти життєдіяльності держави. Це, зокрема, проект закону про Конституційний суд України (друге читання), проект постанови Верховної Ради України про формування обласних і районних бюджетів на 1997 рік, проект закону України про формування фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, інформацію Кабінету Міністрів України про попередні наслідки грошової реформи та про стан ліквідації заборгованості у зарплатній платі та ін.

На нараді йшлося про проект закону про Державний бюджет України на 1997 рік. За Конституцією, він розглядається в комісії Верховної Ради України впродовж двох тижнів. Оскільки виникає багато питань, тісно пов'язаних з ним важливим законопроектом, запропоновано створити тимчасову комісію з опрацювання податкової політики в Україні. Йшлося й про план соціального розвитку регіонів на 1997 рік, без якого не можна розглядати бюджет.

Вібувся обмін думками з приводу призначення члена Конституційного суду України, обрання заступника Голови Верховної Ради України, структури апарату Верховної Ради України та ін.

За живим полем знов гаряче поле — священне й вічне хліборобське коло

Посіви вчасно — вропіль рясно.

Спожовнику керуватися цією простою істинною хлібороб. Може, зупиняться заводи й шахти, ставати на змишуний прикол судна й поліції. Та не може перерватися землеробський коловіт: один урожай збирає — і тут же про наступний дбай. За ним — хліб насущний, а отже — саме життя людське.

За ним правилом правок колективів науково-виробничого об'єднання «Еліта» в Одеській області.

(Закінчення на 4-й стор.)

На знімку: сім'я в «Еліті», хліва — вправно толоючий агроном Петро Москалюк, директор Олексій Гайваненко, механізатори Віктор Пагулюк, Валерій Русол.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Наздоженено Європу в ціні на хліб?

311 числа цього місяця уряд скасував постанову, що забороняла у зв'язку із запровадженням нової грошової одиниці піднімати ціни до 1 жовтня, і вже 15 вересня столичні бабусі скрушно розводили руками, привільнючись до нових цінників на хліб. Київські магазини за хлібину чорного (1 кг 250 гр), котрий нещодавно коштував 64 копійки, «привили» 80-750-грамовий булочку білого, що його можна було купити за 44 копійки, «тягнє» інші 52. У середньому «запашний із скоринкою» полторачка на 25-30 мисочків.

До полторачка ціна стільнич хлібців залишалася одним з найвищих у країні. Причому, за хлібом білого на Закарпатті, в Запоріжжі, Криму треба сплатити 90 коп.

не настільки знову на графі?

Деякі відображення про економічну ситуацію в Україні

Розпочала роботу шоста сесія Верховної Ради України. Згідно з Конституцією, до повноважень найвищого законодавчого органу України, зокрема, належить розгляд і прийняття рішень щодо Програм Кабінету міністрів України та здійснення контролю за його діяльністю, а також затвердження державного бюджету України, розгляд і прийняття рішень про його виконання.

На жаль, досвід попередніх років, розгляд і прийняття держбюджету свідчать про те, що пропонуване залишається далеким від реальності і негативно впливає на економічну ситуацію в Україні. Практично кожного року Верховна Рада заганялася у глухий кут і змушена була схвалювати недосконалі проекти, до того ж погані зі значущим запізненням. Річ у тому, що відхилення означало відставку уряду, а отже відсутність будь-яких орієнтирів на найближчий час. Значущим відхиленням хотіли створити. Схвалення ж — розділені з виконавчою владою відповідальності за виконання кроків та їх наслідки. Виходило, як сержант на казармі: «хоч крути, хоч верти — всім сміється».

Парламент обирав за цих обставин варіант співпраці. Приймаючи, це давало змогу зафіксувати і контролювати, хоч являло і недостатні, заходи по зменшенню запізнення, зменшенню версти ниссення, забезпечити можливість національному господарюванню нехай не жити, але понаслідки виконати. Як же можна співпрацювати, що при обмеженнях проекту бюджету минулого року у Верховній Раді відбувся, як мій мислю застосування «принципу». Уперше бюджетна політика була піддана глибокому, послідовному аналізу з дотриманням законодавчої процедури. Уперше Регламент Верховної Ради України. Законодавці зробили серйозну заяву на те, що знаються на цій справі не гірше, а навіть краще за виконавчу владу і не потребують адміністративного розгляду і схвалення орієнтирів, від яких залежить майбутнє держави і благополуччя її громадян.

Очевидно, набутий досвід буде враховано і на наступній сесії парламенту. Та все ж виникає запитання: чи не настільки не настільки на ті самі граблі колишніх помилок? Вивчення поточної ситуації показує, що підстава для таких побоювань є, і чинна!

У листопаді 1995 року Верховна Рада схвалила Програму діяльності Кабінету міністрів України. Даню затвердили 195 депутатів, а сім місяців наступних. Наслідки виконавчої влади надолго реалізувати основні програмні наміри «об'єднати економіку»?

Економічний аналіз почнемо із ключового макроекономічного показника, яким є валовий внутрішній продукт (ВВП). За останні десятиліття такі критерії оцінки, як рівень інфляції, темп приватизації, курс національної валюти, саме темп зростання ВВП найцікавіші підтвердження тенденції, напрямку економічного розвитку держави в цілому. Наявність пристою ВВП свідчить про економічне зростання. Проте, падіння пристою ВВП — про економічний застій та негативне господарське кон'юнктуру. Свідомо й об'єднано відхилення тт ВВП у переважній більшості економічно розвинутих країн світу лягають в основу розроблення державних, галузевих, регіональних програм розвитку, основ грошово-кредитної політики, доходів та витрат.

У Програмі дій було передбачено, що в 1996 році падіння виробництва ВВП в Україні складе не більш як 1%. Тобто, будь закладено тенденцію помірної стабілізації як основу майбутнього зростання. Падіння ці цифри і

ця тенденція були використані в процесі розроблення бюджету, поданого урядом і Президентові до Верховної Ради, для обґрунтування основних параметрів меморандуму, надісланого урядом до Міжнародного валютного фонду, у шорочий доповіді Президента України про внутрішню та зовнішню політику України. На жаль, прогнозовані розрахунки на передбаченні тенденції виявилися далекими від реальності.

Те, як фактично змінювалося виробництво ВВП в Україні цього року, показано в таблиці 1.

Отже, темп падіння ВВП в Україні за січень—липень цього року склав 9,2%. Таке падіння, яке становить майже одну десятину зменшення ВВП, в економічній теорії і практиці відноситься до значного, бо означає, що економічна ситуація країни зберегла. Оскільки вага цього річного семимісячного падіння становить 402,4 трл. грн. (4 мільярд гривень або 2,5 млрд доларів США). До речі, приблизно таку ж суму складає сьогодні і заробіток за заробітної плати всіх працюючих в цілому по народному господарству. І з цією цифрою не впадаємо. Навпаки, він, на жаль, ще раз засвідчує, що держава перекрала все тіле економічного занепаду, який зберігає в економічній політиці на плечі українських громадян. Тобто в пошуках реальних причин заробітку карто було б звернутися урядові саме на показник падіння ВВП, в якому можна знайти відображення всіх інших факторів: неплатіжів, зупинки підприємств, непрофесійної економічної, податкової сваволі, тійової економіки...

Повернемося до Програм уряду і державного бюджету-96. Передбачене тоді падіння ВВП у розмірі не більшешу за 1% — тобто цифра, яка всього сім місяців тому лежала в основі розрахунку всіх ключових параметрів державного бюджету України, а з цим і бюджетні області, райони, міста, параметри державних, регіональних, галузевих програм розвитку на 1996 рік, — сьогодні не відповідає своїй фактичній величині. Наслідком такої неспівпадіння є необґрунтованість доходів і видаткової частини державного бюджету, бюджетів усіх інших рівнів, погіршення фінансової ситуації підприємств, хронічний дефіцит з виплатами заробітної плати. Якщо ж говорити про вплив цього фактора в цілому на соціально-економічну ситуацію в

рік повторюються одні й ті ж, з додаванням «економіки» розрахунку індексів промислового та сільськогосподарського приросту, індексів виробництва товарів споживочого ринку. І стають ці «помилки» за індексами промислового приросту від 6,5% (1991 рік) до 32,6% (1994 рік), за індексами сільськогосподарського виробництва від 8,7% (1991 рік) до 19,6% (1994 рік), по товарів споживочого ринку — від 12,4% (1992 рік) до 21,9% (1995 рік). І все це при тому, що зрештою розрахунок основних показників економічного розвитку відбувався, як правило, наприкінці поточного року, а індекси — в початку прогнозованого року.

Звернувшись до серйозної економічної літератури, перш за все до економічних збірників, як видання, які виходять в Україні, в Україні, Європейській союзі, Міжнародній валютній фонді, Світовій банці, інших поважних установи, ми зрозуміли, що подібний подібний «досвід економічних перетворень» як і не дає змогу знати жодної нашої найгіршої економічної нашої, котра чимось якось допускає падіння неточності між прогнозами і фактичними параметрами на такому незначному проміжку часу, один рік. Таких чиним, можна зробити ще декілька висновків на додаток до раніше зроблених або в основу розрахунку притоку цих ррр було покладено неадекватну економічну модель розвитку України, або (якщо модель адекватна) не враховувалися ключові фактори, що суттєво впливають на процес формування національної економіки. Проте не зрозуміло, чому ці прості висновки не спадли на думку авторів моделі розрахунку. Аж на жаль, на 5 років поспіль наступати на одні й ті ж граблі. І тому, хочемо ми того чи ні, виникає запитання: чи може, єдиний моєй моделі, що, пропонується, є безсистемною і непрофесійною компіляцією?

Економічна історія свідчить, що за останні роки існування Радянського Союзу жоден план не був виконано в області тих основних параметрів, які передбачалися в процесі формування національної економіки. Проте не зрозуміло, чому ці прості висновки не спадли на думку авторів моделі розрахунку. Аж на жаль, на 5 років поспіль наступати на одні й ті ж граблі. І тому, хочемо ми того чи ні, виникає запитання: чи може, єдиний моєй моделі, що, пропонується, є безсистемною і непрофесійною компіляцією?

Очевидно, що за всі п'ять років існування України як незалежної держави, жодного разу не жоден з макроекономічних, передбачених державними економічними програмами, не відповідає своєму фактичному значенню. Останнє призводить до висновку: ми маємо справу з набагато серйознішою проблемою, ніж просто невідповідність програмних параметрів фактичним параметрам економічного розвитку держави. Іншаке не зрозуміло, чому з року

в рік повторюються одні й ті ж, з додаванням «економіки» розрахунку індексів промислового та сільськогосподарського приросту, індексів виробництва товарів споживочого ринку. І стають ці «помилки» за індексами промислового приросту від 6,5% (1991 рік) до 32,6% (1994 рік), за індексами сільськогосподарського виробництва від 8,7% (1991 рік) до 19,6% (1994 рік), по товарів споживочого ринку — від 12,4% (1992 рік) до 21,9% (1995 рік). І все це при тому, що зрештою розрахунок основних показників економічного розвитку відбувався, як правило, наприкінці поточного року, а індекси — в початку прогнозованого року.

Звернувшись до серйозної економічної літератури, перш за все до економічних збірників, як видання, які виходять в Україні, в Україні, Європейській союзі, Міжнародній валютній фонді, Світовій банці, інших поважних установи, ми зрозуміли, що подібний подібний «досвід економічних перетворень» як і не дає змогу знати жодної нашої найгіршої економічної нашої, котра чимось якось допускає падіння неточності між прогнозами і фактичними параметрами на такому незначному проміжку часу, один рік. Таких чиним, можна зробити ще декілька висновків на додаток до раніше зроблених або в основу розрахунку притоку цих ррр було покладено неадекватну економічну модель розвитку України, або (якщо модель адекватна) не враховувалися ключові фактори, що суттєво впливають на процес формування національної економіки. Проте не зрозуміло, чому ці прості висновки не спадли на думку авторів моделі розрахунку. Аж на жаль, на 5 років поспіль наступати на одні й ті ж граблі. І тому, хочемо ми того чи ні, виникає запитання: чи може, єдиний моєй моделі, що, пропонується, є безсистемною і непрофесійною компіляцією?

Економічна історія свідчить, що за останні роки існування Радянського Союзу жоден план не був виконано в області тих основних параметрів, які передбачалися в процесі формування національної економіки. Проте не зрозуміло, чому ці прості висновки не спадли на думку авторів моделі розрахунку. Аж на жаль, на 5 років поспіль наступати на одні й ті ж граблі. І тому, хочемо ми того чи ні, виникає запитання: чи може, єдиний моєй моделі, що, пропонується, є безсистемною і непрофесійною компіляцією?

Мимоволі доходив висновок, що сім методологічних підхід, що покладено не те, що було фактично, а те, що заплановано, з минулого «будівництва попитних замків». І, очевидно, що тут дуже мало справних і реформаторських сил, що заплановано, з минулого «будівництва попитних замків». І, очевидно, що тут дуже мало справних і реформаторських сил, що заплановано, з минулого «будівництва попитних замків».

Проте за наступних умов таких підходів є не лише непрофесійним і

консервативним, він є недопустимим.

По-перше, в українських громадян, підприємств, в іноземних інвесторів після прийняття Конституції зростає довіра до України, значиме зростання стабільності в її демократичний розвиток, до роботи та економічне зростання. І було б аморально тратити ці доходи на неоправдані економічні політику, ключові параметри якої не підтверджуються реальним життям.

По-друге, сьогодні готується Програма діяльності Кабінету міністрів. Якщо не будуть враховані уроки минулих років, то, як це не прикро, розбудувати від програми на економічній процесів в державі не буде більш за той, який мали у минулому аналогічних програм. У всякому разі зрозуміло, що в державі не були передбачені продуктивні заходи, які б вели до поліпшення ситуації. А це відбувається перш за все тому, що не враховувалися реальні наслідки на концепцію побудови національної економіки.

По-третє, відповідно до статті 116 Конституції України, уряд розробляє проект державного бюджету України і найближчим часом має внести його на розгляд Верховної Ради України. На жаль, за останні п'ять років жоден з державних бюджетів України не був виконаний в області передбачених доходів і видатків. І це не дивлячись на те, що на етапі розробки проекту державного бюджету з'являються різні критерії оцінки: ті, основною яких є програмні значення макроекономічних, і реалістичні, визначені балансовими методами. Згадаймо хоча б про допущену розробниками проекту державного бюджету «помилку» в 2 квадратних кілометрів карбованців (20 мільярдів гривень, чи 11,4 млрд доларів США), про яку говорив Голова Верховної Ради Юрій Мороз під час розгляду проекту бюджету на нинішній рік.

Четверте. Успіх розплати грошової валюти України, не тільки від тих іх цілому приватизації, але недостатні заходи, які вживаються сьогодні. Національний банк, уряд, Центральний банком Японії, не тільки в діях, які вживаються Федеральною резервною системою США, Бюджетним фондом ФРН чи Центральним банком Японії, не в наявності цих валютних стабілізаційного фонду. Сила цих валют у колосальному промислово-економічному потенціалі США, Японії, висококваліфікованих кадрах, високі технології, суспільні і, в той же час, реалістичні організації економічних програм, які лідирують в розвитку держави в цілому. Сила нашої валюти залежатиме від того, наскільки ефективно буде діяти українська виробництво, як розвиватиметься внутрішня конкуренція і внутрішній ринок, як зростатимуть реальні доходи громадян, підтримуватимуться доходи державного бюджету, наскільки реалістично й обґрунтовано буде економічна політика України.

Проте, існує реальна можливість врахувати минулі помилки, реалістично визначити основні параметри економічної політики, поклавши їх в основу Програм діяльності Кабінету міністрів України та державного бюджету України на 1996 рік, в основу програм розвитку держави, економічних перетворень та формування національної економіки України.

І тому — досить їй вперед з головою, повернутою назад.

Віталій МЕШИНЧУК,
радник Голови Верховної Ради України, кандидат економічних наук.

Таблиця 1.
Фактичні індекси падіння ВВП у січень—липень 1996 року, у % до відповідного періоду попереднього року

січень	січень—липень	січень—березень	січень—квітень	січень—травень	січень—червень	січень—липень
-12,6	-11,5	-8,6	-9,6	-9,1	-8,7	-9,2

Таблиця 2.

Фактичні і передбачені державними програмами індекси приросту основних макроекономічних розмітків економіки України у 1991—1996 роках, у % до відповідного періоду попереднього року

№ п/п	Макропоказники	1991		1992		1993		1994		1995		1996*	
		Програ-	Факти-	Програ-	Факти-	Програ-	Факти-	Програ-	Факти-	Програ-	Факти-	Програ-	Факти-
1.	ВВП	+1,7	-8,7	+0,9	-9,9	2,1	-14,2	-7,3	-23,0	-5,7	-11,8	-1,0	-9,2
2.	Промисловий виробничий продукт	+1,7	-4,8	+1,5	-6,4	-0,3	-8,0	+5,3	-27,3	-1,0	-12,0	+0,6	-3,4
3.	Сільськогосподарське виробництво	+6,5	+13,2	+0,4	-8,3	+2,9	+1,5	+7,1	-12,5	+3,1	+12,6	+0,2	-10,0
4.	Виробництво непродовольчих товарів	+5,8	-7,9	+3,1	-9,3	-0,9	-15,3	-4,7	-26,7	-2,8	-19,1	+0,5	-16,1

* січень—липень 1996 року

Якщо в селянській кишені пусто, то й у засіках не густо

КАРТИНУ збої зерна за держконтрактом на Донеччині можна було б змалювати з допомогою знаменитого формули «товар-грош-товар», проте без середньої ланки, тобто грошей.

Коментар

Свої зобов'язання в обсязі 220 тисяч тонн пшениці області акондала. Помітно розракувалися 12 районів із відносною, причому деякі — Олександрівський, Старобешівський, Слов'янський, Маріупольський — значно перевищили встановлений ліміт.

Половина зерна пішла в рахунок боргу за товари та грошові кредити. На оплату другої половини від держави надійшло лише 150 мільйонів карбованців — 5 відсотків від необхідного. Перебачаючи таку ситуацію, найближчий господарства цього року взнали за краще відмовитися від укладення угоди з державою і звернутися до збору врожаю власними силами. Що стосується КСП, «козляки» згаданих контрактів, то далеко не всі селяни згодні терпляче очікувати облікового — є випадки, коли загальні збори вимагають розірвання угоди з державою через її несплату грошей і розпорядження зерном на власний розсуд. Безгрошові вже стримують господарства засіяти і не заохочують, що хотіли б продати зерно до додатково до контракту.

Поставили за мету залишити максимум зерна у межах Донеччини, обсяги владі доклали зусиль, аби регіональний контракт, на відміну від державного, був забезпечений ресурсами. Становить він 124 тисячі тонн, із яких надійшло 30. Що цього обсягу вистачило асигнувати те зерно (майже 60 тисяч тонн), яке

господарства планують віддати комерційним структурам за одержані свого часу паливо, добрива, запчастини. За однієї області квіт селянам обидвоє сподобається розрахувати, тобто з'явиться можливість повернути борг кредиторам.

Хлопці себе ми маємо забезпечити, — запевняє заступник начальника обласного управління сільськогосподарської і продовольства Іван Ключко. — Куди вказує ситуація з фуражем — його доведеться закуповувати в інших регіонах України. Частково — за гроші, частково — виниюючи на метал та вугілля. Нестача кормів може позначитися на поголів'ї, хоча маточне обсягало збережено.

І ще один штрих. З усіх циркульків, що надійшли цієї збиральної кампанії з Міністерства сільськогосподарства на місця, найменше найбільше запланувало одне. Той, де рекордів менше: сілгоспиродуцтво, яке винесується при натуроплаті, продавати за ціною, від скільки. На біржі. Таким чином, аби активати збільшити п'ять тонн зерна, механізатори із зарплатою 6 міль. грн. треба працювати не багато не мало — два роки. Слава Богу, «цину» активали в господарствах проїхнували і продають зерно, як заведено, за собівартість.

Ліна КУШ.

Донецька область.

Проблема

Вітчизняне тваринництво: спартанське виховання

У ЗАПОРІЗЬКІЙ області через нестачу кормів планують зменшити ліміт телят у класифікації великої рогатої худоби, а також ссавців (крім маточного поголів'я). Забезпеченість господарств кормами тут у 2,5 рази менша за біологічну норму. Втім, це — «хвороба» не лише Запорізька.

Спад виробництва кормів «кроку» нині всією Україною. Загальна забезпеченість ними складає 64%. І здебільшого за рахунок грубої та соковитих кормів. А от концентратів

— мало. Коли дивитися у корівні проблеми, то все пояснює цитогенетичний неврологічний синдром Червоної землі. Червоноземні племінні худоби в останні роки — вже норма. Якщо 1 січня 1994 р. було 18 млн. голів великої рогатої худоби, то, за станом на 1 січня 1996, — зареєстровано 14 млн. 1300 тисяч. Зменшило 3 племінні центри. У 1992 році вони складали 11,2 млн. голів, а нинішнього року всього — 9,4. До того ж, продуктивність кормової худоби за цей період упала на 25—30%.

На початок вересня зареєстровано 2 млн. 131 тис. тонн

фуражного зерна. Всього заплановано зібрати близько 4,6 млн. Щоб забезпечити вітчизняне тваринництво, за словами начальника сектору з тваринної та якості кормів Міністерства В. Салынікова, необхідно не менше 16 млн. тонн.

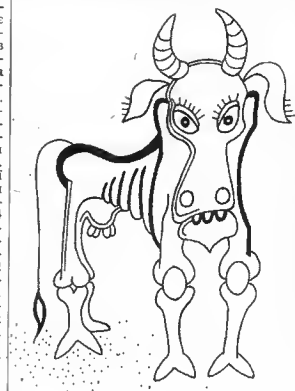
Степова зона України найменш забезпечена кормами — лише на 50%. У той час як лісостепова — на 74%, а Полісся — на 68%.

Такий «несправедливий» розподіл склався наслідком через природні умови на північ. Запорізька область, наприклад, забезпечена всіма видами кормів на 36%, зокрема концентратів лише на 14%. Тому і буде тутешня кривава, у крайньому випадку,

переселятися з сина на солому, а з соломи на воду. Значна частина худоби степової зони піддається їй. Зберігати лише маточне поголів'я та молодок. У Запорізькій області інтрасекторні шукають нетрадиційні шляхи збереження поголів'я. Серед ініціатив — пропонувати «елітні» худобу у ті регіони, де є можливість забезпечити її кормами. Проте на цей захід, поперше, потрібні кошти, а, по-друге, ніде немає кормів у надлишку. Для виртуального збору рекордів такої організації гурб баштанних культур, зернових опію, голівок соняшнику...

Схоже, вітчизняний корівник каже голодна зима.

Тетяна БІЛЕНКО.
Мал. Володимир БАСЬКОВИЧЕВ.

ВЧИМОСЯ СОЛОДКО ЖИТИ

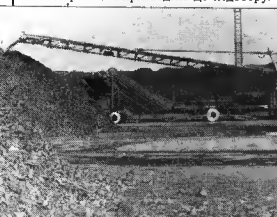
НАПРИКІНЦІ минулого тижня Украї-

Урожай-96

ня отримала перший цукор з нового врожаю. Пущено в світ зовсім два у Вінницькій області і по одному на Київщині, Івано-Франківщині та Черкащині. Основні роботи з збирання та переробки розпочалися після 20 вересня. Протягом сезону на цукроварні надійшло близько 27 мільйонів тонн буряків, а це — трохи більше 3 мільйонів тонн цукру.

Схоже, традиційно приречена на солодке життя чорноземна Україна нині переживає північ солодкого лісу. Причому — у зменшенні, порівняно з минулорічними, ваги кореня та його цукристості. Відповідно ніжка на 7 відсотків буде й врожайність — не більш як 190 центів за гектар. Загалом солодких коренів зберуть на 2 млн. тонн менше, ніж 1995 року.

Великої шкоди господарствам завдала весняна посуха. За даними конферції «Укрцукор», лише 33 відсотки загальної площі з 1 мільйона 334,7 тисячі гектарів перебуває у добром стані, а стан 38—40 відсотків від загальної мільйонів гектарів отримав Бурківське поле 1996 року отримало мінеральних добрив у 13 разів менше від потреби. 32 відсотки площі зовсім залишилися без них. Вкупі з неклісним внесенням добрив це і призводить до недобору.

Господарства зняйшли вніж, що дозволило наблизити здобутки цього року до показників урожайності-95. Впродовж якої мого північ розпочали збирання, аби буряки встигли ще хоч трохи «натягнути» цукру та набрати ваги. За індивідуальними графіками землеробів скоротано роботу 190 цукроварень країни. 180 із них уже закінчили ремонт. 110 — прийняли технічний комісія. Проте на розрахунок може вийти лише півгодини, а й нестача мазуту. Ним забезпечено лише 15 днів 65-денного робочого циклу. Тому, як зазначив начальник сектора координації виробництва конферції «Укрцукор» Олександр Сорока,шого сезону цукрових заводів України змусили буть працювати «з колес».

Однак смак цукрового цукру не можна вважати однозначним гірким. Не обійшлося я в безпосередній. Як повідомив начальник відділу методології розвитку виробництва цукрових буряків конферції «Укрцукор» Микола Барабаш, цукроварні, із свого боку, нині чотири заводи України за подобою сезону обслуговують 15 тисяч гектарів бурякового поля.

Концерн розробляє програму, за якою їм доведеться розподіляти в зонах одностороннього цукроводів кожної буряківської області. Загальна площа експерименту — 150 — 200 тисяч гектарів. Але, за умов високої культури землеробства та дотримання технології вирощування, гідний урожай можна отримувати і на менших площах.

Аматистія ПЕРПЕЛІН.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За жнивним полем знов гаряче поле...

(Початок на 1-й стор.)

У дослідному господарстві «Еліти» вилучити отці виповільності, можна сказати, подвійне. Бо ж від тутешніх стареньких залежить урожай не тільки на власних полях, а й на землях багатьох близьких та далеких сільгоспспісляприсів. Звіси виправляють по всіх усадках не просто зерно — насіння найвищої якості найперспективніших сортів. Господарство мовби передавало на ладка від науки до практики: івчені селекційно-генетичного інституту, розташованого на околиці Одеси, створюють нові сорти, а на полі «Еліти» їх «виношують», щоб насінням найкращих репродукцій засівали вже не десятки чн сотні, а тисячі й тисячі гектарів у Степу й Лісостепу всієї України.

Наперелоді кілька годин не вихаду одж, отож, вирощуючи в дослідне господарство, не були певні, що натрапили в полі на сім'я. Та тільки залишилися позад Одеса в обабіч траси потяглися землі «Еліти», удріли спочатку трактора, який вів культиватор, а ще далі — два сівальних агрегати. Зрештою об'їздили з Петром Яковичем усі поля, аби знати, таке, де було б не грузко, — каже директор господарства Олександр Гайваненко, киваючи на головний агроном Петра Москалюка. Хлопці пройшли вже по загати — нормально все виходить. Планували сіяти через й-як той день, та скористався наші злиди. Гріх не скористатися воного. Тим більш, що до цього кілька місяців насіяла жорстока посуха.

Директор і головний агроном пояснюють: поле засіяють су-

перелітним насінням самої (зарострована в 1995 році) сивої пшениці «Українка-Одесська», щоб у наступному році одержати сілту, яка пішла б в інші господарства. Сорт вартий того: його врожайність конкурентів у вирощуванні становить 60—84 центів за гектар, а найкраще показав він себе й за цюгоричної посухи, має високу зимостійкість, стійкий і до хвороб та шкідливців. Крім того, досить високої якості, сорт належить до групи сильних пшениць. Аби оту сілту та стійкість не понизити, насіння перел-сівиою, як і івже, протруїли, в грунт вносять добрива (хоч як це просто було нині й придбати), а попередник тут відміняють — горох. Марбується насіння має бути сильним.

Розвернувши сівальний агрегат Валерія Русода, зстрінувши механізаторів з кабіни трактора, запіснив до сіваків. Шість талентів-трисімої знів пошкоджену деталю, з прикріпкою почав розгладити її.

— А що розгладити? — це директор. — Мерщій до мост машини та в майстерню.

А Віктор Натукко, поспішувати товаришів, повів свого агрегата в нову загінку — гати час не можна, знову он на горизонті потемніло-захмарилось, схоже, на дош злив збереться.

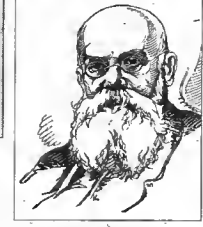
— А втім, хай це — волюга іліко не буває завжоу, — каже головний агроном. — Усе одно з сівиою впровадимо в оптимальні строк. Механізатори в нас усім, досвідчені. Технічна, була, підлодіть, а вони — ні.

Георгій ВОРОТНОК.
Одеська область.

До 130-річчя від дня народження Михайла Грушевського

ВИДАТНИЙ ІСТОРИК,
ЦЕРМНИЙ ПРЕЗИДЕНТ

ПРО МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО я і тепер, коли здійснилася його навістринна мрія — проголошено в визначно стислому журналі «Україна», писати несамо. Мій на уяві асимілює авторів, які продовжують творити мій, асимілюючи те, що іншого високоповажного, співрозмовника на якійсь спільній з його діяльністю чи реторикою його політичної передбачення. Якщо відбавляється наше ставлення до видатного вченого і ситуації, що складалася навколо публікації: «Де і який сподружачий монумент Михайлові Грушевському?».

Хіба не про це думав автор десятигодою «Історії України-Руси», коли писав з роботи «На порогах нової України»: «Визволення від примусової залежності від московського життя не повинно бути замінюючою однієї залежності другою, хоч би й добровільною. Українське життя повинно еманувати з власної, — так би сказали, ВИПРОСТУВАТИСЬ (вид. М. Грушевського), як випростується людина, який приносить світлий в якійсь скупій позиції...».

Зрозуміло, що багатьом неспростованим висновкам історика, який у своїх дослідженнях керувався лише спираючись лише на об'єктивні аргументи й робити лише логічні умишлювання. До того ж портрет Михайла Грушевського досі не згадується в фальшивих фарб, які щиро намагаються на нього істориків, що вірнопідано служили тоталітарною режимові. Згадуємо хоча б, як упереджено подавали стосунки двох геніїв

М. Грушевського та І. Франка.

Звичайно, постань видатного історика й політика не вкладається в жодні наперед визначені рамки. Тому сьогодні треба говорити і про його безкомпромісний дискусій й розколювання з сучасними йому українськими діячами. Наприклад, Михайло Грушевський не сприймав нічого, навіть позитивного, з того, що зробив гетьман Павло Скоропадський. Навіть відмовився викладати в Кам'янець-Подільському університеті лише тому, що його загрожували гетьманом. Можна зрозуміти його конфронтацію з Володимиром Винниченко та Симеоном Петлюрою, адже це були дуже далекі від нього люди за своїм вихованням, освітою та широтою місестина.

Слово, перед нами визначний світовий вітчизняний діяч, якому так не вдалося уникнути з усумом жити і помолити, й розмарувати.

То, може, послухаймо

Олександра Довженка, який разив судити про великих найперше з того, що ми маємо й найважливіша заслуга Михайла Грушевського в тому, що він перший сформулював нову історичну схему, науково обґрунтував її й реалізував у загальній деспотичній праці. В роботі «Звичайна схема «русской» історії й справа національного укладу історії східного слов'янства» він виступив з аргументованою критикою великодержавницької схеми історії східнослов'янських народів і рівночасно запропонував нову історичну схему розвитку українського, російського та білоруського народів.

У чому зміст наукового (й не тільки!) погляду Михайла Грушевського? Він ринуче від-

кинув гіпотези-схеми істориків М. Карамзіна, С. Соловйова, В. Ключевського, що обстоювали концепцію «общерусской» народності, чим заперечив штучне сполучення української й російської історії. Тілість вітчизняної історії за Грушевським визначено чітко: Русь Київська, Галицько-Волинське князівство, держава Богдана Хмельницького, наслідно втягнена в залежність від Російської імперії.

«Його 10-томна історія, написана по-українськи, це монумент ерудиції, справжня енциклопедія досліджень цього захоплюючого українського, російського, німецького і польського учених. Шкоя праця Грушевського, який головував у парламенті, що проголосив незалежну Україну у 1917 році, дає людському народу наслідок його національної ідеології». Це оцінка Джеймса Томсона, автора фундаментального нариску світової історіографії. Іншими висловлюваннями Джеймса Д. Томпсона С. Сімпсона зазначає: «В українській історіографії ім'я Михайла Грушевського висвітлює над усіма іншими іменами 10-го століття. Історія України-Руси та 5-томна «Історія української літератури» являють собою величезне досягнення».

Він справді мріяв про Велику Україну і справді боявся, щоб наша держава, одержавши незалежність, не перетворилася в «еще одну українську республіку, хоч би й демократичну». І щоб відкрити собі його думки й співбачання, **ТРЕБА ЧИТАТИ ГРУШЕВ-**

СЬКОГО, а не лише зократно виставляти на бібліотечних полицях томи його «Історії». А читачи, не проминаймо й таких його перекладів, з яких істориків політиків звертають до тих наслідків, які, на його переконання, можуть стати гальмом на улепуючому шляху України в майбутнє: «Виділяючи історичні думки, незалежної думки. Ви бачите, що цінність нашого є несамакучимий спокій свого серця і своєї голоти, над усім боїться вступити в свій прийнятий дотримуватися. Ви, що хочете прохати безплатними пасажирками до майбутньої України, не віддавши нічого тієї страшенної боротьби, котрою вона здобувалася, не побачив святкових черевиків на тому ґрунті, по котрому тягнеться тяжкий обід цього походу. Він краше вибійти, коли не маєте охоти піддати твердий український волюнтаризм, котрий не може творитися в жодний момент. Не заважає їм, поки не зможете сами приступити до роботи».

Менше істориків в даний момент я вважаю можливо безпринципність, аморальність, леготудизм, моральну розкрадність... я вважаю, що та стація, українська історія, яку ми вийшли, вимагає високого морального настрою, спартанського почуття обов'язку, певного аскетизму й навіть певної жорстокості своїх громадян... Мусимо йти вперед, а не назад!».

Віталій АБЛЮН.

НАШ СПІВРОЗМОВНИК — **Людгер ШТАБІ**, один із керівників концерну «Ресиста» **гладеттс фабрика ГМБХ**, який приїхав до України у складі делегації на чолі з **Гельмгольдом Келлером**, **Гербертом Штайном** та **Гельмгольдом Штайном**, якому навістринна потрібно б і як виробникам цукру різні марки, що заповнюють український ринок, виробляючи на підприємстві з нашої компанії, яку представляє наш ШТАБІ, і запропонував йому порозумітися. Німецький бізнесмен, зайнятий по горло справами з підприємства відносини контракти, нас для розмови з концерном знайшов.

Німецький бізнесмен Людгер ШТАБІ:

Ми потрібні вам,
а ви нам

— Розкажіть, будь ласка, нашім читачам, наскільки серйозні наміри вашої фірми стосовно України і на що тут уже зорієні?

— Вжездяк, серйозніші наміри просто не існують. Ми зупинили в Україні дві фабрики однієї — в Києві, другу — в Черкасах. Наші інвестиції — близько як 70 мільйонів німецьких марок. Зараз на околиці Києва розпочинаємо будувати нову фабрику. В Україні для нашої компанії уже працюють більш як дві тисячі чоловік. Це наші працівники, а не місцеві. Ми надали роботу більш як 400 з них пройшли навчання в Німеччині за рахунок фірми. Тож наша компанія працює в Україні серйозно вже третій рік. Говорю, жодна із сторін про це не жалкує.

— Тобто ви ризикнули прийти до нас із значними інвестиціями ще 1993-го?

— Ні, це ризиком, тоді не п'є шампанського і не курить хороших цигарок. Та не перебільшувати, ми не так уже й ризикували. Як ми України дали й успішно стали на шлях розвитку демократичної незалежної держави, давало впевненість у стабільності.

Звісно, не приховую, тоді, 1993-го, мені неслуго було переконатися спостережував разду концерну в ефективності капіталовкладень в Україну. І я сказав, що це будуть інвестиції для наступного покоління.

Але і я, зазвичай, був надто оптимістичний. Наші підприємства тут ще повільно працювали. І в фінансових справах — це так раз. Я сказав про це нашому федеральному канцлерові панові Гельмгольду Колю.

Потім, приїхавши наші роботи в Україну, ставні найпереконливішим для інших німецьких підприємств. Бо це приїхав найбільшого на сьогодні інвестора в Україну.

У нас — величезні можливості. Країна в центрі Європи з 50-мільйонним населенням — це сил.

Так, але а нас безліч проблем з реструктуризацією, оптологізацією економіки, із завершенням реформ.

Звісно, Боу. Але ми у ФРН підприємств 40-х — на початку 50-х мали труднощі, дуже схожі на ваші. Ви, як ми тоді, мавте головне — багато кваліфі-

кованих людей. А це означає, що у вас є майбутнє. Відносна це й найкраща рекомендація для інвесторів. Кадри вирішують усі, чи не так? (пан ШТАБІ усміхається).

— Дякую за добрі слова. І все ж таки хочу віддати належне економічній сильності нашого концерну: ми прийшли з чималем капіталом в Україну. Разом з тим, гадаю, це розриваючи сильність.

Так, у нас є стабільність. У нас нічого, слава Богу, не доводилося забирати на ганці, закриваючи до захисту «Вільного миру», або приволокти ноти ті самі талки до «Вільного миру» для його розстрілу, нас ситуація — передбачувана і змінювана. І не вказую, а лише на інвесторів. І все ж таки як співробітник газети Верховної Ради не можу не зазначити те, що змінився і сам наш інвесторів ситуація після приїзду Конфедерації України? Реальною політикою ми знаємо, хотілося б дізнатися реакцію ділових людей.

Так, як ми, так зробили свої висновки. Аргументи за інвестиції в Україну доладало. Ми вважаємо, що з прийняттям Конституції і законів, які розвивають її положення, наша бізнес-корпоратив буде більш законоуладнена і що її поменшає.

— Німецька, згідно зі статтею 20 статті Конституції, — офіційна республіка. Тобто і Україна, і бізнесмені зобов'язані підтримувати про робочі місця, про освіту, культуру, меліорацію, пенсію соціальні гарантії. І в Україні, наприклад, переносити важ концерни такі підходи в Україну?

— Так, купуючи фабрики, ми робимо все для того, щоб робочі місця були безпечною. Мало того, коротко кажучи, реалізації наших пропозицій, що ми вже, як я казав, більш як 400 чоловік запросили до Німеччини і навчили на підприємстві нашого концерну. Технології, новіші обладнання — все вони освоїли. І тепер їхні права сприятиме підписанню протекції і власне українських марок продукції, і тут на високому рівні виробничих процесів відомі міжнародних марок. Наприклад, такі стратегічні марки, як «Вест» і «Давидов». Астер останньої, до речі, народився в Києві. У Західній Європі в нашій компанії зайнято більш як 12 тисяч чоловік. Наш ринний оборот становить 12 мільярдів німецьких марок. Тепер до цього потенціалу додаються підприємства в Україні.

— Перечілюю, що матиме Україна від такої співпраці. Виглядає концерну не територіальною схемою. Якщо як схемою приїхати і розвивати, тоді, отже, вони є.

— Справді, виготою обопільна. Ми не зупинили. А Україна вітає нашу співпрацю з нами і з нами матиме: найбільш робочі місця, діла, навічних експлуатувати найсучасніше обладнання, податкові надходження (для тих самих соціальних гарантій). Крім того, наші підприємства в Україні поставляють продукцію і на український ринок, і до сусідніх країн. Тож і у нас є велика користь.

Скажу так: цивілізована країна байдуже, кому належить підприємство. Кожному, щоб воно виконувало певні економічні умови законодавства України.

Скажу так: цивілізована країна байдуже, кому належить підприємство. Кожному, щоб воно виконувало певні економічні умови законодавства України. Скажу так: цивілізована країна байдуже, кому належить підприємство. Кожному, щоб воно виконувало певні економічні умови законодавства України.

Ще раз нагадаю: тут обставину, яку важко переоцінити: якщо ми успішно працюємо на українському ринку, то ми про це розмовляємо з Європою. Підприємствам закладам наших політиків до Заходу — приходить в Україну з інвестиціями. Це означає, що Європа працює. Ажде й у нас є скептики: побачимо, мовляв, як в Україні під дією справи, потім подумасмо... Але ж і Європа плідить тут крише, чимало підприємств працює тут. Тут все взаємопов'язано. У нас були великі успіхи в технології, але вони були спрямовані на ВНЗ, а сучасних технологій для мирної продукції мало. Вам треба виробляти товар, конкурентоспроможний на світовому ринку. Кадри для цього є. Потрібно лише технології, обладнання. А для цього — інвестиції. Тоді Україна займе гідне місце в Європі і світі. Отже, ми вам потрібні. І ми вам потрібні, бо ми не можемо жити без Європи. І Європа не може жити без нас.

— У мене — останні запитання. Для багатьох інвесторів проблема України — це економічна ситуація на своїх власних несуті, соціальні, юридичні, політичні, економічні, ліквідації, курортів. Це збільшує обсяговість продукції, робить її неконкурентоспроможною.

— Тут важ парламент та уряд мають визначитися. Створити оптимальні податкові серологія. Говорю, не тільки економіку, забезпечити високу зарплату працівників і пристойні пенсії. І політичність, які соціальні запити ліквідація може задовольняти за власний рахунок, а які на чому тому стає треба переключити на плечі центральних і місцевих органів, що спираються на збір політики. Кожний, гадаю, має зайнятися своєю справою: підприємство — виробництво, а власті та соціальні служби — освітню, охороню здоров'я та всім іншим.

Розмови від ВІТАЛІЯ АБЛЮН.

У номер

● Івано-Франківськ

Зібралися гуцулоньки

Три дні у Яремчі проходила Другий весільний конгрес гуцулів, проведення якого ініціювали місцеві народні депутати та Всеукраїнське об'єднання «Свобода» (Гуцулщина). На свято приїхали делегати з північної Буковини, Закарпаття, Росії, Молдови, Румунії, Чехії, Словаччини, Угорщини, Польщі, української діаспори з Європи та Америки.

Різнотематичний і насичений була програма форуму. Після урочистого відкриття конгресу в Народному домі мером Яремчі Михайлом Колібовським відбулася науково-практична конференція «Екологічні переломові ролямі розвитку Гуцулщини», прийом об'єднаних з'їзд громад Гуцулщини і діаспори.

● Чернівці

УТ-1 та УТ-2
і для глибинки

У Новгороді-Сіверському Чернівецької області міський телецентр «Свердлов» знаменитий своїм подвійним кутяком. Підписана дуже важке: наразі місцеве телебачення зможе приймати цілі зображення програм УТ-1 та УТ-2. Функціонуватиме і телестудія, яка інформуватиме мешканців про новини району.

● Запоріжжя

Сівба: проблеми ті самі

Залиши на хлібоприймальні пункти 200,1 тис. тонн зерна нового врожаю, запоріжці виконали державне замовлення з продажу хліба державі. Виконавши першу заповню перед державою, хлібоприймачі приступили до сівби озимих, щоб закласти добру основу майбутнього врожаю. На сьогодні з залучених 600 тисяч гектарів засіяних покладено у ґрунт на площі трохи менше, як 300 тисяч гектарів. Як і в минулі роки намірюється гостра нестача добрив, яких в лаші 25-28 відсотків від необхідного, не вистачає ПММ і навіна. Але землероби області мають намір до 25 вересня, тобто у найкращі агрологічні терміни, завершити сівбу озимих культур, — повідомляв Укрінформ.

● Львів

Дністру поставлять
діагноз

Діагностують одні з найважливіших водних артерій України здійснює наукова експедиція в рамках міжнародного екологічного проекту «Дністер-96», що взяв старт у Туркеському районі на Азії. Ініціатори — наукові інститути Азійської науки України та Молдови, та міністерство екологічної безпеки держ. судівні країни. Після комплексної обробки результатів досліджень буде складена цілісна характеристика сучасного стану Дністра.

Свято під парасолькою

Спорт

Минулі вихідні у нашій країні пройшли під парасолькою. Навіть холодна, дощова погода не вплинула на апаал його учасників. Зрозуміло, що центром подій стала столиця. У Києві на стадіоні «Спартак» відбулися робітничі Спартакіада. З майбутню Небезпечності створили масовий етап спортивної заходу. На Радівецькій площі змагалися весельняки. А на ів набережній відбувся парад військово-спортивної техніки Товариства спортивних автомобілів різних типів, показавши змагання з картингу.

І так по всій Україні. Від Волині — до Луганщини, від Чернівецького — до Криму відбулися старти заходів і змагань.

У ці святкові дні стартував і хокейний сезон. У першому турі чемпіонату Східно-Європейської хокейної ліги (СЄХЛ) зустрілися київські клуби «Сокіл» та «Крижанка». Перший перекололо переміг в обох послідовних — 7:1 та 6:1.

Ну, а головна уага була прикута, звісно, до футболу. Соправда, до майбутньої першої ліги зіграли 11-8 турів першості країни ще в п'ятницю: Зоря—Дніпро. 8:0. Малинська, 13, Милишенко, 31, 33, 75, Сивак, 43, 77, Ставко—Металіст. 2:1. Шахтар, 32, 74 — Карабіт, 58, Буковина—Верес. 0:0. Кристал—Волиня. 3:2. Ніч, 12, 32, Ягін, 58 — Боячинський, 72, Пасич, 74, з пенальті. Поліграфтехнік—СК Олександр. 2:0. Чернівецький, 40, Максимов, 85, Металург Н—СК Миколаїв. 1:3. Шахтар, 32, 74 — Луцьк, 18, 24, 61, Дніпро—

19, 27, з пенальті, Прогрес, 75 — Яворський, 31. ЦСКА—2 — Надія. 3:0. Митанчук, 40, Ткаченко, 63, Вус, 80, Хімік С—Закарпаття. 2:1. Сушко, 23, з пенальті, Нафтовик—Металург М. 5:1. Тарасовський, 5, Луцьк, 5, 74, Амеліх, 19, Леш, 59 — Богатирів, 29. Явір—Шахтар. 2:0. Костюков, 88, Захарак, 89.

Клуби виної ліги провели сім матчів 8-го туру національного чемпіонату: Ворскла—Торпедо. 2:0. 10 000, 1:0 Чувченко, 26, 20 Чувченко, 73. Дніпро—Нива. Т. 1:0. 500, 1:0 Луцький, 82. Крибас—Шахтар. 1:3. 2000, 1:0 Попович, 15, 1:1 Матвій, 81, 1:2 Пасич, 72, 1:0 Коваленко, 83. Прикарпаття—Карпати. 1:2. 6000, 1:1 Колесник, 88, 1:2 Колесник, 90. Чорноморець—Таврія. 5:1. 3500, 1:0 Зотов, 21, 2:0 Мізін, 35, 3:0 Гусейнов, 48, 4:0 Коваленко, 73, 5:0 Матвій, 86, 5:1 Чувченко, 26, 2:0 Чувченко, 73. ЦСКА—НІВАС. 4:0. 2000, 1:0 Шаран, 9, 2:0 Белкин, 35, 3:0 І. Корняк, 35, 4:0 Нагорний, 82. ЦСКА—Чорноморець. 2:1. 2000, 1:0 Яремко, 41, 2:0 Закарлюк, 65, 2:1 Бабій, 82.

Матч Нива Вп—Кривбас відбувся сьогодні. Дніпро — 21 очко, Чорноморець — 19, Ворскла — 18, Дніпро — 17, Шахтар — 14, Карпати — 13, Металург — 12, Торпедо, Таврія, Зірка-НІВАС — по 10, Нива Т — 9, ЦСКА — 8, Нива Вп — 6, Крибас, Кремінськ — по 4, Прикарпаття — 2.

Лідери, моє домовилися, терпеливо, Хмельницький, 2.

всім вони дали лише два. Скажімо, київські ланкамі перемув над територіями здобули в мукх. Звичайно, «Нива» — не «Соксам», але подолання захищалися дуже грамотні й уніжені. А такі контратаки, які очолював головний граючий тренер Гол Яворський, часом були дуже гострі. Господарі, я жаль, не показали, що вміють лотко ламати захисні мурів суперника. Лише одного разу їм усьміхнулася доля. Після успішних атак з правого флангу майстерно зіграв голозуб Олег Луцький, який знаходився біля ближньої штанги.

А от ігровий київський колектив — ЦСКА, схоже, виходить із чорної смуги невезіння. Приймаючи соціального суперника «Металурга» із Запоріжжя, — армії протидіювали до сьомого часу. Поправда, у складі гостей з різних причин були відсутні провідні виконавці Луцький та Маркін. Але решта гравців «Металурга» повинні були підтвердити свій клас.

Після перемоги над командою «Металурга» під завесу матчу, коли Олександр Бабій метрів з 40 (і збив гол. Решту часу на полі домінував ЦСКА, який діяв констативно і залюбки. Красивий гол потужним ударом здалеку забив у першому таймі Володимир

Яремко. А в другому Сергій Закарлюк, на якого вже поклався очолював олімпійської збірної, зі своєї половини поля, пробивав лівим флангом, мов буваром, а потім, занадто у штурмовий гостий, пробив з носка — 2:0.

Ось слово, підписний Володимир Лозинський зіграв добре. А ще й попрацював над леву надроблення одному зі своїх тренерів Геннадієві Литвиченку.

У Івано-Франківську відзначили новий чудовий матч «Рух». Але піднесено настрою «Болельщики, на жаль, не відлучили. Поміркуйте самі. Місцеві команди до 88 хвилин витривала у «Карпат». Але за дві хвилини, що залишилися, «Прикарпаття» пропустило два м'ячі, які провів Вадим Колесник. Перел пів відбувся ще до того, як вийшли на поле, якраз після двох фантасматичних: на 73-й хвилині Андрій Зав'ялов не реалізував пенальті, досвідченого Хрослава Ватаманюка вивели з поля на 83-й хвилині.

Серед помітних подій туру — два м'ячі, які забив потужним Сергій Чувченко. Гол форварда «Шахтаря» Олега Матвеєва у ворота кривбасців був його 50-им м'ячем у матчах чемпіонату України.

Виктор ВРАНЦЬКИЙ.

Спільні збори засновників акціонерного товариства «Футбольний клуб «Дніпро» (Київ) з метою дотримання належної дисципліни в команді і створення сприятливого клімату встановили головному тренеру Юзефу Сабі трохи менше часу на денна порядку і відновлення дисципліни в колективі. Йому надано необхідних повноважень з правом застосування дисциплінарних та фінансових санкцій до футболістів, тренерів, обслуговуючого персоналу аж до відрахування їх з команди без узгодження з профспілкою і місцевою владою.

Подай на щастя руку мені...

ЖИТТЯ — це мизка перекоди, які треба постійно долати. Будемо разом і здолаємо! — закликає відомство поштових Київська міська організація «Українська служба для молоді, Служба допомоги та юнацьких організацій Києва» та Національний фонд розвитку України, відбудує на схилах Дніпра на трібуналі благодійному світі Юно Кієво запрошує.

У дорослих організаторів світа, певно, прикинувся постійний настрій. Мислячи діями парку улюблених парк київ, пригладя і про паркув створили. Галахави і унаслідокми конспіри програмі стали переломлю дти. На дню мислю вихідні дитячі ансамблі та виконавці, перекоди конкурсу фотонам «Сім. Сім, який годі провадити Національне радіо України, фестивалі «Зірка тит, СПОКУ», «Поір у себе», «Базарні-96». А для зявяти була від-

знаки й подарунок, виступи сучасних «зірок» української естради. У свою чергу, діти — СПОКІ, тобто мени Салаки дістали та юнацьких організацій, разом з учнями київських шкіл-інтернатів заїздили «Велику гру». Гру на кидальність, спритність, силу. Найважливіші малі жакі потрапили до «Книги рекордів Гіннеса» (поправа, поєднано СПО-Кіський), виразили у величчю строків категорії, на які аше спромозгали дитячий спорт, довгополюс, науковий, найбільш унічний, відомості чи знавність галуздки на одерж.

На щастя, подій у спонсорстві Центрального парку відомою не позначилися постійністю за п'ятимісячю поємиром мислю, змаганнями чи «Зірки». Хоча б тому, що зібрався учасники світа з доброй волі. Ті, хто об'єднали в дитячій організації, щоб набити нові знання, тини та омики, хто хоче бути поряд з омиюваннями чи зявяти нових дорослих, проступили руку допомоги, на яку чекають у самотності великого міста.

Юліана ШЕВЧУК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), Г. ГОРБІСЬКИЙ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КІСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЯ (заст. головного редактора).

Адрес редакції:

252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

Телефони редакції:

224-72-34; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, 0 Румунія на поштових марках. 0 Інсталяції з читачами — тижні на сторінках газети.

Свідчення про реструктуризацію друкарського видання з Кв № 1 від 26.05.1994 р.

486-ті комп'ютери
від 998 гривень

Комп'ютери комплектуються: кольоровим Low Radiation монітором мишка та килимок безкоштовно

Повний пісягаарантийний сервіс та модернізація комп'ютера під Ваші потреби

Пред'явнику цілі об'яви - додаткова знижка 2%

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «DiaWest»

(044) 440-4488 440-0175 440-1554 440-2100

м.Київ, вул.О.Теліги 8. Львів:(0322) 72-45-81,Чернівці:(03722)7-28-02

0 За зяст та достовірність інформації у рекламних публікаціях «ДіаВест» не несе відповідальності. 0 Редакція не зявляє подіями оцінювати авторів публікацій. 0 Редакція не несе відповідальності за висловлені в публікаціях думки авторів.

Газета «ДіаВест» 5 разів на тиждень. (включно з п'ятницею) українською і російською мовами. Переклад: 0375. Тираж: 237069.

Комбінат «Прес» видання «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50 123 4 5 6 7 8 9 0 За. 0311171.